

UOHSX003RJAH

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R69/2011/VZ-14002/2011/310-ASc

V Brně dne: 2.9.2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 30. 3. 2011 podaném navrhovatelem –

- **společností TROST AUTO SERVICE TECHNIK s. r.o.**, IČ 60467053, se sídlem Archeologická 1383, 253 01 Hostivice, za niž jedná Johann Lorenz, jednatel,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 3. 2011, č. j. ÚOHS-S461/2010/VZ-3959/2011/530/JNe, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Hlavní město Praha**, IČ 00064581, se sídlem Mariánské nám. 2, 111 21 Praha 1, za něhož jedná MUDr. Bohuslav Svoboda, primátor, zastoupené JUDr. Jiřím Brožem, CSc., advokátem se sídlem Dykova 17, 101 00 Praha 10,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Autoservis vozového parku**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 14. 9. 2010 pod evidenčním číslem 60049921 a oznámení o zrušení tohoto zadávacího řízení bylo v informačním systému uveřejněno dne 26. 11. 2010,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne ze dne 17. 3. 2011, č.j. ÚOHS-S461/2010/VZ-3959/2011/530/JNe,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Hlavní město Praha, IČ 00064581, se sídlem Mariánské nám. 2, 111 21 Praha 1, za něhož jedná MUDr. Bohuslav Svoboda, primátor, zastoupené JUDr. Jiřím Brožem, CSc., advokátem se sídlem Dykova 17, 101 00 Praha 10 (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) dne 14. 9. 2010 pod evidenčním číslem 60049921 oznámení otevřeného zadávacího řízení na veřejnou zakázku s názvem „Autoservis vozového parku“ a dne 26. 11. 2010 oznámení o zrušení tohoto zadávacího řízení.¹
2. Úřad obdržel návrh společnosti TROST AUTO SERVICE TECHNIK s. r.o., IČ 60467053, se sídlem Archeologická 1383, 253 01 Hostivice, za niž jedná Johann Lorenz, jednatel, (dále jen „**navrhovatel**“), neboť zadavatel nevyhověl čtyřem z pěti jím podaných námitek. Dne 16. 11. 2010 rozhodl zadavatel o zrušení zadávacího řízení podle § 111 odst. 1 zákona, neboť částečně vyhověl námitkám navrhovatele a přijal opatření k nápravě s odůvodněním, že navrhovatel v námitkách zrušení zadávacího řízení požadoval. Úřad tedy ke dni 24. 11. 2010 zahájil správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil zadavatele a navrhovatele.
3. Navrhovatel ve svém návrhu mj. požadoval, aby Úřad podrobně prozkoumal postup zadavatele a zejména zadávací dokumentaci a podrobně se vyjádřil ke všem stížnostem. Současně požádal o vydání předběžného opatření, kterým Úřad zakáže zadavateli rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky a uzavřít jakoukoliv smlouvu. V návrhu dále navrhovatel namítal, že ze zadávací dokumentace není zřejmé, zda zadavatel hodlá uzavřít

---

¹ Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“ nebo „**orgán dohledu**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

rámcovou smlouvu nebo běžnou úplatnou smlouvu, nejsou v ní úplně vymezeny jednotlivé druhy prací, dále hodnocení nabídek není stanoveno podle jednotkových cen vybraných služeb a není jednoznačně vyřešena dodávka náhradních dílů. Navrhovatel napadl i povinnost doložení kladného hospodářského výsledku a zmatečný a zřejmě nepřiměřený technický kvalifikační předpoklad uvedený v čl. 7.5.1. zadávací dokumentace. Navrhovatel dále nesouhlasil se způsobem komunikace prostřednictvím emailu, neboť dle jeho mínění existuje důvodná obava, že elektronický prostředek není atestován ve smyslu zákona. Rovněž hodnotící kritérium č. 2 navrhovatel považoval za netransparentně stanovené. V doplnění návrhu uvedl, že zadavatel při zadání veřejné zakázky postupoval chybně, avšak svá pochybení bagatelizuje. Při zrušení zadávacího řízení se nelze odvolávat na důvody zvláštního zřetele hodné, ale pouze na důvody uvedené v zákoně. Navrhovatel tedy žádal, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení a uložil zadavateli, aby je nahradil novým rozhodnutím, které již bude vydáno v souladu se zákonem.

4. Zadavatel vyjádřil přesvědčení, že v rámci zrušení zadávacího řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, z části podaným námitkám vyhověl, a poněvadž navrhovatel navrhl v rámci námitek zrušení celého zadávacího řízení, rozhodl se zadávací řízení zrušit (podle § 111 odst. 1 zákona ve spojení s § 111 odst. 6 zákona). Pokud by zadavatel neprovedl opatření k nápravě, dopustil by se porušení zákona, resp. ohrožení výběru nejvhodnější nabídky. Úřad by měl rozhodnout o odmítnutí návrhu jako zcela neopodstatněného a nepřezkoumatelného mj. i proto, že návrh neobsahuje veškeré náležitosti podle § 114 odst. 2 zákona.
5. Dne 24. 1. 2011 rozhodl Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S461/2010/VZ-1226/2011/530/JNe, o předběžném opatření tak, že návrh na jeho vydání ve formě zákazu rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky a uzavřít jakoukoli smlouvu i na část plnění zamítl.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 17. 3. 2011 vydal Úřad rozhodnutí č.j. ÚOHS-S461/2010/VZ-3959/2011/530/JNe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že se zadavatel nedopustil porušení zákona, tedy nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 a 2 zákona, a proto se podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona návrh zamítá.
7. Úřad poté, co odkázal na ustanovení § 6, § 44 odst. 1, § 50, § 56 odst. 1 písm. a) a § 56 odst. 2 a 7 písm. c) zákona, konstatoval, že se neztotožňuje s názorem navrhovatele, že předmět veřejné zakázky je stanoven neurčitě, neboť předmět veřejné zakázky je v čl. 5 zadávací dokumentace podrobně rozveden a týká se servisních služeb opravy a údržby vozového parku. Jiný výklad bez ohledu na další stanovené požadavky uvedené v zadávací dokumentaci lze považovat za účelový. Poskytnutím dodatečných informací k zadávací dokumentaci byly nejasnosti odstraněny a byl jednoznačně vysvětlen požadavek týkající se seznamu významných služeb. Požadavek na doložení významné zakázky byl na základě dodatečného průzkumu zadavatele vyhodnocen jako omezující a zadavatel rovněž rozhodl o snížení minimálního finančního objemu a v dostatečné míře uvedl způsob prokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu. Taktéž nastavený technický kvalifikační předpoklad

je přiměřený ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti předmětu plnění veřejné zakázky. Ze zadávací dokumentace jednoznačně plyne, že zadavatel má záměr uzavřít s vítězným uchazečem rámcovou smlouvu o dílo, na základě které budou poskytovány služby dle čl. 5 zadávací dokumentace a jednotlivé služby budou uskutečňovány na základě objednávek nebo příkazů v souladu s obchodním zákoníkem. Co se týče prokázání ekonomického a finančního předpokladu, v ustanovení § 55 zákona je uveden výčet dokladů a dokumentů, které je oprávněn zadavatel požadovat. V § 55 odst. 2 zákona je uvedeno, že veřejný zadavatel je oprávněn požadovat vedle dokladů podle odstavce 1 rovněž jiné doklady prokazující splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dodavatele. Požadavek na prokázání splnění alespoň minimálních předpokladů finanční a ekonomické způsobilosti dodavatelů má zajistit, aby do konečného výběru byly propuštěny pouze nabídky těch dodavatelů, kteří disponují ekonomickou a finanční silou, která je dostatečná k tomu, aby konkrétní veřejná zakázka mohla být splněna. Veřejný zadavatel je oprávněn požadovat i jiné doklady prokazující splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů dodavatele, tedy i předložení účetní uzávěrky v plném rozsahu. Úřad konstatuje, že požadavek zadavatele je v souladu s ustanovením § 55 odst. 3 zákona a rovněž v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 zákona.

8. Ke zrušení zadávacího řízení uvedl Úřad s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) a § 111 zákona, že zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení, neboť částečně vyhověl podaným námitkám a přijal opatření k nápravě. Zákon rozlišuje mezi povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených zákonem. Obligatorně se zadávací řízení ruší podle § 84 odst. 1 zákona, fakultativně za podmínek stanovených § 84 v odst. 2 až 5 zákona. Je zřejmé, že ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona předpokládá skutečnosti, které jsou objektivní, a tedy nezávislé na vůli zadavatele - slovy zákona „(...) v průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.“ Zadavatel by měl při posouzení oprávněnosti zrušení veřejné zakázky podle výše uvedeného ustanovení zákona zhodnotit, zda důvody pro zrušení veřejné zakázky splňují dvě podmínky vyplývající z cit. ustanovení zákona, a to podmínku, že se důvody vyskytly „v průběhu“ zadávacího řízení, a že se jedná o důvody „zvláštního zřetele“. K problematice „důvodů hodných zvláštního zřetele“ je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že by se mělo jednat o takové důvody, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení, to znamená takové, jejichž existenci zadavatel zjistil v průběhu zadávacího řízení s tím, že již není možné ze strany zadavatele přijmout jiná opatření k nápravě. Sem patří i případ, kdy zadávací podmínky nejsou stanoveny v souladu se zákonem a v důsledku nesprávně stanovených podmínek jsou nabídky vzájemně neporovnatelné a nelze je tedy vyhodnotit. Důvodem pro zrušení celého zadávacího řízení by pak měly být pouze takové skutečnosti, které nelze vyřešit přijmutím opatření k nápravě a které mají vliv např. na zákonnost zadávacího řízení a celého postupu zadavatele. Pokud se jedná o odůvodnění postupu, které zadavatel uvedl v odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a v rozhodnutí o námitkách, Úřad má za to, že v šetřeném případě, kdy zadavatel poskytl dne 5. 10. 2010 uchazečům dodatečné informace k zadávací dokumentaci, ve kterých na základě dodatečného průzkumu snížil limit významné služby na 30 mil. Kč za jeden rok, avšak nepřistoupil k prodloužení lhůty k podání nabídek, mohlo dojít k diskriminaci některých uchazečů. Zadavatel tedy sám zjistil, že neprodloužením

lhůt k podání nabídek došlo k porušení postupu předepsaného § 40 odst. 5 zákona a zadavatel již nemohl přijmout opatření, kterým by uvedené porušení zákona napravil. Skutečnosti uváděné zadavatelem jako důvody pro zrušení veřejné zakázky, lze podle Úřadu posoudit jako vzniklé v „průběhu“ zadávacího řízení. Stejně tak lze výše uvedené důvody posoudit jako důvody „zvláštního zřetele hodné“, resp. důvody podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, a to i přesto, že výslovně nebyly zadavatelem ve vydaném rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedeny. Zadavatel zrušil předmětné zadávací řízení v souladu s ustanovením zákona, a Úřad proto neshledal pro uložení nápravného opatření a v souladu s § 118 odst. 4 písm. a) zákona podaný návrh zamítl.

III. Námitky rozkladu

9. Navrhovatel uvádí, že zadávací podmínky byly v rozporu se zákonem a po Úřadu požadoval prověřit postup zadavatele a vyjádřit se ke všem připomínkám navrhovatele. Navrhovatel neusiluje o bezdůvodné zatěžování orgánu dohledu, ale o jednoznačné stanovisko, co je při zadávání veřejné zakázky akceptovatelné a co nikoli, tj. apeluje zejména na metodickou činnost Úřadu. Existuje reálné nebezpečí, že zadavatel v blízké budoucnosti vypíše zadávací řízení s velmi podobnými i chybnými zadávacími podmínkami (ke konkrétním pochybením odkazuje navrhovatel na svá předchozí vyjádření). Jak dále navrhovatel připomíná, celá záležitost má dopad i na otázku vrácení složené kauce. Vzniká paradoxní situace, kdy stěžovatel na jedné straně upozornil na hrubé a objektivně prokazatelné porušení zákona, ale současně mu není orgánem dohledu vrácena složená kauce. Takový postup považuje navrhovatel za odporující smyslu zákona.
10. Navrhovatel nepovažuje za správné, že Úřad bez řádného dokazování a odůvodnění přijmul skutečnost, že zadavatel zadávací řízení zrušil. Na jedné straně existuje rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele a zadavatel přiznává jen drobná dílčí pochybení, ale v zásadě svůj postup označuje jako souladný se zákonem. Na straně druhé je zde rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na základě důvodů hodných zvláštního zřetele, tj. že zadavatel sám uznal porušení zákona a zadávací řízení zrušil. Navrhovateli však není známo, že by zadavatel někdy zcela jednoznačně označil svůj postup jako rozporuplný se zákonem. Navrhovatel uvádí, že existují dvě možnosti, a to, že zadavatel skutečně při zadání veřejné zakázky zásadně pochybil a zadávací řízení muselo být zrušeno z důvodů hodných zvláštního zřetele (pak by Úřad měl shledat návrh jako důvodný a kauci vrátit) nebo zadavatel nijak zásadně nepochybil a pak neexistuje žádný důvod k tomu, aby bylo zadávací řízení zrušeno (o to méně z důvodů hodných zvláštního zřetele). V takovém případě musí Úřad nařídit zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a řádné dokončení zadávacího řízení a samozřejmě je pak nutné, aby Úřad došetřil navrhovatelem uplatněné stížnosti. Cokoliv z výše uvedeného není v současné chvíli jednoznačně patrné a Úřad a sám zadavatel „lavírují“ mezi polohou, že vlastně žádná významná pochybení zadavatele neexistují, ale současně existují důvody hodné zvláštního zřetele, pro které bylo nutné řízení zrušit.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel proto žádá předsedu Úřadu o sjednání nápravy vrácením stávajícího rozhodnutí zpět první instanci k řádnému, úplnému a kompletnímu dopracování.

Vyjádření dalších účastníků řízení

12. K podanému rozkladu se vyjádřil zadavatel a uvádí, že se zcela ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, v němž se Úřad vyjádřil ke všem navrhovatelem zmíněným stížnostem a vyčerpал celý předmět návrhu. Domněnky navrhovatele, že se tak nestalo, hodnotí jako zcela účelové. Zadavatel se ke stížnostem navrhovatele vyjádřil již v rozhodnutí o námitkách. Dle jeho mínění ze zadávací dokumentace zcela jasně a zřetelně plyne, že zadavatel má záměr uzavřít s vítězným uchazečem rámcovou smlouvu o dílo, na základě které budou vítězným uchazečem poskytovány služby dle bodu 5. zadávací dokumentace. Jednotlivé služby poskytované vybraným uchazečem budou následně uskutečňovány na základě objednávek nebo příkazů, jak tento postup předpokládají a upravují obchodní podmínky, jež je povinen uchazeč včlenit do návrhu smlouvy. Uzavírání obdobných smluv je zcela běžné; k jednotlivým plněním dochází na základě objednávek nebo příkazů. Předmětem této veřejné zakázky je „zajištění oprav a údržby vozového parku Městské policie hl. m. Prahy“ s tím, že požadované služby jsou specifikovány v bodě 5. zadávací dokumentace. Za poskytnuté služby autoservisu bude vybranému uchazeči zapláceno způsobem upraveným v zadávací dokumentaci a v obchodních podmínkách zapracovaných ve smlouvě. Zadavatel jasně v zadávací dokumentaci stanovil, že ke splnění kvalifikačního předpokladu dle bodu 7.5.1. zadávací dokumentace musí uchazeč předložit seznam minimálně 3 významných služeb poskytnutých uchazečem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění. Za významnou službu pro toto zadávací řízení přitom zadavatel považoval služby autoservisu vozového parku dle čl. 5 zadávací dokumentace ve finančním objemu min. 50 mil. Kč v případě jedné služby za rok, nebo s plněním v hodnotě min. 30 mil. Kč v případě dvou a více dodávek za rok. Významná služba byla stanovena s odkazem na bod 5. zadávací dokumentace (poskytování servisních služeb pro cca 250 vozidel) a dále byla charakterizována jako služba (služby) autoservisu vozového parku, nikoliv jednoho vozidla, jak bylo namítáno. Je tedy více než zřejmé i pro laika nepracujícího v daném oboru, co pod pojmem významná služba zadavatel myslí. Toto kvalifikační kritérium bylo s ohledem na poskytnutí dodatečných informací zadavatelem upraveno a byl snížen limit významné služby na 30 mil. Kč za jeden rok. Aby zadavatel nemusel procházet listy se seznamem služeb v řádech korun, stanovil tak limit pro jednu takovou zakázku (službu) na 5 mil. Kč. To znamená, pokud by se uchazeč držel minimálních limitů nastavených zadavatelem, musel by předložit v rámci každého z posledních 3 let alespoň 6 zakázek, ze kterých by tak „složil“ v rámci jednoho roku jednu významnou zakázku ve výši 30 mil. Kč. Takto nastavený kvalifikační předpoklad ve formě seznamu významných zakázek je zcela transparentní, logický, pochopitelný a není jakkoliv diskriminační či omezující.
13. Zadavatel i Úřad ve svém rozhodnutí shodně uvádějí, že neprodloužením lhůty k podání nabídek při změně jednoho z technických kvalifikačních kritérií mohlo (byť jen teoreticky) dojít k omezení některých uchazečů. Z tohoto důvodu tedy zadavatel v souladu se zákonem

zrušil zadávací řízení. V daném momentu nikdo nemohl vědět, zda skutečně k omezení některého uchazeče dochází. Z rozkladu navrhovatele jasně plyne hlavní pohnutka, která jej k podání rozkladu vede, a to složená kauce. Je evidentní, že navrhovatel svým podáním pochybil, a nyní se snaží všemi dostupnými prostředky napadené rozhodnutí zvrátit. Tuto domněnku zadavatele potvrzuje fakt, že navrhovateli v žádném případě nešlo o účast v této veřejné zakázce, protože námitky proti zadávací dokumentaci podal až po uplynutí lhůty k podání nabídek, aniž by nabídku podal. Navíc zrušení zadávacího řízení ve svých námitkách požadoval sám navrhovatel, a v tomto ohledu mu bylo vyhověno. Přesto podal zcela evidentně neopodstatněný návrh k Úřadu. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad navrhovatele zamítl.

IV. Řízení o rozkladech

14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:
16. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 17. 3. 2011, č.j. ÚOHS-S461/2010/VZ-3959/2011/530/JNe konstatoval, že se zadavatel nedopustil porušení zákona, tedy nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 a 2 zákona, a proto se podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona návrh zamítá, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil.

V. K námitkám rozkladů

Ke zrušení veřejné zakázky

17. Podstata sporu mezi zadavatelem a navrhovatelem tkví v právním posouzení toho, zda zrušení zadávacího řízení, které zadavatel provedl svým rozhodnutím ze dne 16. 11. 2010, mohlo mít oporu v § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Podle tohoto ustanovení zadavatel zruší bez zbytečného odkladu zadávací řízení, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. V řízení o rozkladu není pochyb o splnění podmínky, aby zadávací řízení bylo zrušeno „bez zbytečného odkladu“, neboť žádný z účastníků splnění této podmínky nijak nenapadal a nenapadá a ani v řízení v prvním stupni, ani nyní v řízení o rozkladu, nebyly zjištěny okolnosti, které by nasvědčovaly opaku. Zbývá tak pouze vyložit, co zákon míní,

hovoří-li o „důvodech hodných zvláštního zřetele, pro něž nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval“.

18. Jak již dříve konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009, důvody hodné zvláštního zřetele jsou typickým neurčitým právním pojmem. V zákoně jeho definice obsažena není, a tedy je třeba mu přisoudit takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon o veřejných zakázkách upravuje. V situaci, kdy v zákoně není neurčitý právní pojem definován, je třeba jeho výklad hledat v účelu zákona, tj. v daném případě musí interpretace být ku prospěchu efektivní hospodářské soutěži. Současně jakékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřipustnou veřejnou odplatu. Proto je třeba ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách a zejména slovní spojení „důvody zvláštního zřetele hodné“ vykládat jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl jmenovaného zákona. Jako příklad důvodu hodného zvláštního zřetele uvedl Nejvyšší správní soud (s odkazem na odbornou literaturu) např. situaci, kdy zadavatel neobdrží příslibenou veřejnou podporu nebo kdy zjistí porušení postupu předepsaného zákonem, který již není možné napravit a v důsledku kterého by zadavateli hrozilo uložení nápravného opatření nebo sankce. Jde tedy o důvody, které stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo, a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení rušeno.
19. Ve světle citovaného rozsudku tedy nezbývá než posoudit, zda důvody, které zadavatele vedly ke zrušení zadávacího řízení, spadají pod výše uvedenou definici, tj. především zda mají objektivní povahu, zda stojí vně zadavatele a zda se dotýkají samotného smyslu dokončení zadávacího řízení. V porovnání s případem, který byl přezkoumáván výše citovaným rozsudkem, se v nyní přezkoumávaném případě zcela zjevně nejedná o ryze subjektivní důvod, a tedy konečné rozhodnutí, zda (stručně shrnuto) neprodloužení lhůty k podání nabídek poté, co zadavatel snížil limit významné služby jakožto technického kvalifikačního předpokladu na 30 mil. Kč za jeden rok, a následná obava zadavatele z možného postihu ze strany Úřadu, spadají pod „důvody zvláštního zřetele hodné“, v určitých ohledech přesahuje rámec výše citovaného rozsudku.
20. Jsem toho názoru, že povaha důvodů, pro které se zadavatel rozhodl zadávací řízení zrušit, atakuje samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení. I přes nespornou ochranu uchazečů zadávacího řízení před svévolným ukončením zadávacího řízení zadavatelem, která je ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona sledována, nelze tuto ochranu aplikovat za cenu hrozby, že zadavatel bude za svůj postup sankcionován Úřadem. Jak Úřad správně uvedl v napadeném rozhodnutí, tím, že zadavatel po změně zadávacích podmínek (konkrétně po snížení finančního limitu tzv. významné služby z 50 mil. Kč na 30 mil. Kč) nepřistoupil k prodloužení lhůty k podání nabídek, mohlo dojít k diskriminaci některých (potenciálních) dodavatelů. Nemohl však již přijmout opatření, kterým by uvedené

porušení zákona napravil. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2008, č. j. 5 Afs 131/2007-131, dospěl tento soud k závěru o přípustnosti možné změny v zadávací dokumentaci, která by nebyla jejím pouhým upřesněním. Tuto změnu je však nutné uskutečnit takovým způsobem, který by byl v souladu se zásadami, na kterých zadávací řízení stojí. Má-li zadavatel dostát zásadě nediskriminace účastníků, je povinen při změně zadávací dokumentace buď vyhlásit řízení nové, nebo oznámit změnu zadávací dokumentace takovým způsobem, aby nebyli diskriminováni žádní potenciální dodavatelé, tedy oznámit změnu zadávací dokumentace (tj. celé veřejné zakázky) stejnou formou, jakou ji sám vyhlásil, a to za dodržení stejných podmínek, zejména zákonem stanovených lhůt. Pokud by tedy Úřad na případné zadavatelovo počínání nahlížel optikou naposledy citovaného rozsudku, nelze vyloučit, že by neprodloužení lhůty pro podání nabídek po změně zadávacích podmínek mohl považovat za postup, který je v rozporu se zákonem. Hrozba sankce pro zadavatele tedy není pouze hypotetická. V této souvislosti nelze odhlédnout od faktu, že se sám navrhovatel svými námitkami domáhal zrušení zadávacího řízení z důvodu neprodloužení lhůty pro podání nabídek poté, co došlo ke snížení finančního limitu pro tzv. významnou službu, a proto není v tuto chvíli zcela jasné, proč brojí proti výsledku, o který sám podanými námitkami usiloval.

K obsahu zadávací dokumentace

21. Co se týče výhrad vznesených navrhovatelem vůči zadávací dokumentaci, plně se ztotožňuji se závěrem napadeného rozhodnutí, že její obsah je v souladu se zákonem. Taktéž odůvodnění napadeného rozhodnutí považuji za jasné, srozumitelné a dostatečné. Stejně jako orgán dohledu jsem toho názoru, že předmět veřejné zakázky byl v čl. 5 zadávací dokumentace podrobně rozveden, a že jeho vymezení nespádá k dvojímu výkladu, jak tvrdil navrhovatel. Srozumitelnost zadávací dokumentace, zejména její části týkající se požadavku na předložení seznamu významných služeb, byla umocněna i zadavatelem poskytnutými dodatečnými informacemi. V neposlední řadě zadavatel z opatrnosti přistoupil ke snížení výše finančního limitu k prokázání technických kvalifikačních předpokladů – seznamu významných služeb. Vzhledem k tomu, že rozklad navrhovatele nezmiňuje žádné nové skutkové okolnosti, ani nepřináší do věci novou právní argumentaci, přičemž výhrady vznáší spíše v obecné rovině, s ohledem na zásadu procesní ekonomie proto v plné míře odkazují na závěry odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť není v zájmu orgánu dohledu či účastníků řízení, aby se odůvodnění tohoto rozhodnutí de facto omezilo na parafrázování již jednou správně přijatých úvah a závěrů o námitkách podaného návrhu, jsou-li tyto shodné s námitkami rozkladovými.
22. Uzavírám tedy, že jsem stejně jako orgán dohledu neshledal v zadávací dokumentaci takové nedostatky, které by byly důvodem pro přijetí nápravného opatření. Tento závěr nic nemění na tom, že jsem nenabyl ani pochybnosti o existenci důvodu hodného zvláštního zřetele, který opravňoval zadavatele k postupu podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Jak již bylo vysvětleno, zadavatel se rozhodl pro snížení limitu pro tzv. významnou službu, předkládanou k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona (pozn.: k nezbytnosti takového postupu se nevyjadřovalo ani napadené rozhodnutí, ani se jím nezabývá rozhodnutí o rozkladu; v obou případech je za rozhodující považována

skutečnost, že ke snížení finančního limitu došlo z určité opatrnosti zadavatele, který tímto postupem sledoval zmírnění podmínek pro účast potenciálních dodavatelů), současně však zadavatel nepovažoval za nutné prodloužit lhůtu pro podání nabídek. Poté, co byla tato skutečnost napadena navrhovatelem v námítkách proti zadávacím podmínkám, uznal zadavatel, že tímto postupem mohlo dojít k diskriminaci těch uchazečů, kteří by se do soutěže o veřejnou zakázku přihlásili, kdyby se o snížení finančního limitu pro tzv. významnou službu dozvěděli již např. z oznámení o veřejné zakázce, a proto zadávací řízení zrušil. Neshledávám tedy v napadeném rozhodnutí žádnou protichůdnost, a dokonce ani náznaky kolísání mezi zmíněnými dvěma hlavními závěry.

Ke složené kauci a k návrhu na vydání předběžného opatření

23. Závěrem mám za nutné vyjádřit se k žádosti o vrácení složené kauce. V daném případě, byl návrh zamítnut dle ustanovení § 118 odst. 4 písm. a) zákona. Ustanovení § 115 odst. 2 zákona stanoví, že kauce je příjmem státního rozpočtu, jestliže Úřad pravomocným rozhodnutím návrh zamítne podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona, jinak Úřad kauci spolu s úroky vrátí navrhovateli do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Z uvedeného je zřejmé, že napadené rozhodnutí spadá mezi případy, kdy se kauce stává příjmem státního rozpočtu, a proto nemůže být navrhovateli po nabytí právní moci rozhodnutí vrácena.
24. Dne 13. 5. 2011 bylo rozhodnutím č. j. ÚOHS-R33/2011/VZ-7695/2011/310/JSI, rozhodnuto o rozkladu navrhovatele proti rozhodnutí ze dne 24. 1. 2011, č. j. ÚOHS-S461/2010/VZ-1226/2011/530/JN, kterým byl zamítnut návrh na nařízení předběžného opatření, a to tak, že se napadené rozhodnutí potvrzuje a podaný rozklad zamítá.

VI. Závěr

25. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladech.
26. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P O U Č E N Í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

- TROST AUTO SERVICE TECHNIK s. r.o., se sídlem Archeologická 1383, 253 01 Hostivice, za niž jedná Johann Lorenz, jednatel
- JUDr. Jiří Brož, CSc., advokát se sídlem Dykova 17, 101 00 Praha 10,

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce